

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de
avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Nedelcu Alexandru, prin care se
solicită casarea sentinței Judecătorei Vulcănești din 19 februarie 2015 și deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 mai 2015, în cauza penală în
privința lui

Nedelcu Alexandru Vasile, născut la
04.09.1994, originar și domiciliat pînă la
reținere, în s. Colibaș, r-nul Cahul.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2014 - 19.02.2015;

Instanța de apel: 23.03.2015 - 07.05.2015;

Instanța de recurs: 14.08.2015 - 11.11.2015.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală,
legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Vulcănești, din 19.02.2015, adoptată în ordinea
prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Nedelcu Al-dru a fost
condamnat, în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 ani și 8 luni închisoare, cu
executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce
mijloace de transport, pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, la 25.08.2014, în jurul
orei 03⁰⁰, Nedelcu Al-dru, fiind în stare de ebrietate alcoolică, neavînd permis de
conducere, conducînd cu viteză excesivă, automobilul model „OPEL ASCONA”,
cu n/î CH AT 980, pe drum de țară, din direcția or. Vulcănești spre s. Colibaș, r-
nul Cahul, încălcînd prevederile art. 18, 22 alin. (4) lit. b), 23 alin. (3) pct. a), 36
din *Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier*, precum și
prevederile pct. 10 alin. (1) lit. b), 11 lit. j), 14 lit. a) din *Regulamentul Circulației
Rutiere, Anexa 1. aprobat prin HG nr. 357 din 13.05.2009*, nu s-a isprăvit cu
conducerea automobilului, în rezultatul căruia a derapat de pe traseu, ieșind pe
contrasens și s-a tamponat într-un copac, în rezultatul cărui fapt pasagerul Roșca

Veniamin Nicolae, a primit leziuni corporale care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 232 din 20.10.2014, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Nedelcu Al-dru și avocatul acestuia Olaru Ed., care au solicitat casarea parțială a acesteia în latura stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, invocând că instanța de fond nu a luat în considerație, la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, faptul prezenței în acțiunile sale doar a circumstanțelor atenuante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07.05.2015, a fost respins apelul declarat, ca fiind neîntemeiat, și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond întemeiat a constatat că inculpatul a comis infracțiunea incriminată, iar la individualizarea și numirea pedepsei s-a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal.

Această concluzie instanța de apel a argumentat-o prin faptul că cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul era la prima abatere de la legea penală, a recunoscut integral vina, iar ținându-se cont de scopul pedepsei penale, îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, a concluzionat că instanța de fond just a apreciat că corijarea și reeducarea inculpatului era posibilă doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

Instanța de apel a reținut că la pronunțarea sentinței, prima instanță a ținut cont de circumstanțele cauzei, stabilind inculpatului o pedeapsă sub limita prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal, iar în cazul din speță nu era posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece prin aceasta nu putea fi atins scopul prevăzut de lege.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Dumitran Ignat, în numele inculpatului Nedelcu Al-dru, care, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-ar ameliora pedeapsa penală în privința inculpatului.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apelul declarat în numele inculpatului, suplimentar menționând că instanța de apel nu și-a motivat soluția, privind stabilirea unei pedepse aspre, și nu a ținut cont de circumstanțele atenuante pe cauză.

6.1. Pe marginea recursului, a prezentat referință procurorul, care a solicitat inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că instanța de apel a stabilit o pedeapsă corectă și echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temeiuri pentru declararea recursului ordinar, avocatul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Totodată, recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului, solicitând aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal, astfel se întrevede temeiul pentru recurs, prevăzut de pct. 10) al normei nominalizate, și anume: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

De asemenea, instanța de recurs atestă că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar critică decizia instanței de apel sub aspectul ignorării circumstanțelor atenuate la cauză.

Colegiul consideră că temeiul pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanțele inferioare și-au motivat just soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, după ce a stabilit pedeapsa, potrivit tuturor criteriilor de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal), continuând operațiunea de

individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Suspendarea condiționată (art. 90 Cod penal), ca mijloc de individualizare a executării pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea, ca pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

În prezenta speță, infracțiunea săvârșită de inculpat este prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal și se pedepsește cu închisoare de la 4 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, indiferent de faptul că este o infracțiune săvârșită din imprudență, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

În opinia instanței de recurs, la stabilirea pedepsei inculpatului, a fost reținută just prezența circumstanțelor atenuante - *căința sinceră, recunoașterea vinei, recuperarea benevolă a pagubei materiale, contribuirea activă în vederea descoperirii și examinării cauzei*, precum și personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nefiind condamnat. Însă, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că aceste împrejurări, în cauza dată, nu sînt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, fiind comisă prin varianta agravantă a acesteia, ce s-a soldat cu urmări grave. Reieșind din circumstanțele cauzei se constată că infracțiunea a fost săvârșită de inculpat fiind în stare avansată de ebrietate, cauzînd vătămări corporale grave care sunt incompatibile cu viața și care s-au soldat cu decesul victimei.

Ținînd cont de circumstanțelor speței, Colegiul consideră, întemeiate concluziile instanței de apel, că prima instanță la aplicarea pedepsei lui Nedelcu Al-dru pentru infracțiunea săvârșită, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 și 76 Cod penal, (în speță și a dreptului procesual penal - art. 364¹ Cod de procedură penală), iar corectarea ultimului este imposibilă fără izolarea de

societate, cu dispunerea executării pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Mai mult, potrivit pct. 35 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești”, recunoașterea vinovăției, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Așadar, Colegiul penal relevă că, în speță instanța de fond ținând cont de toate circumstanțele cauzei precum și de persoana inculpatului Nedelcu Al-dru, corect i-a stabilit acestuia o pedeapsă sub minimul prevăzută de sancțiunea de la art. 264 alin. (4) Cod penal.

În continuare instanța de recurs reține și faptul că instanța de fond ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect i-a stabilit lui Nedelcu Al-dru pedeapsa sub formă de - 2 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 4 ani.

În speța discutată, ambele instanțe de judecată corect au conchis că în privința inculpatului nu este temei de aplicare a art. 90 Cod penal.

Rezumînd cele expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar afecta hotărîrea atacată sub aspectele invocate, astfel ajunge la concluzia că recursul este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitran Ignat, în numele inculpatului Nedelcu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 mai 2015, în cauza penală în privința lui *Nedelcu Alexandru Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 11 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti